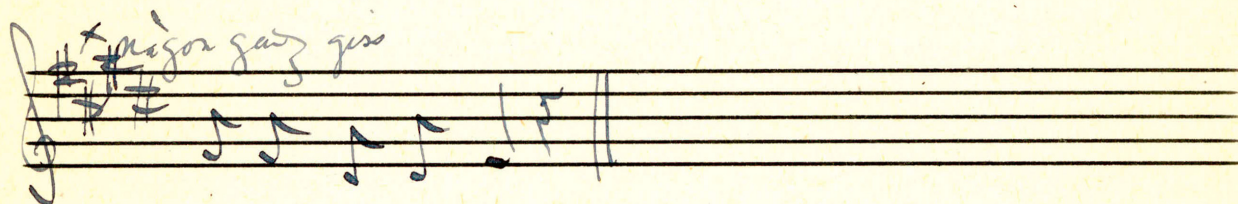
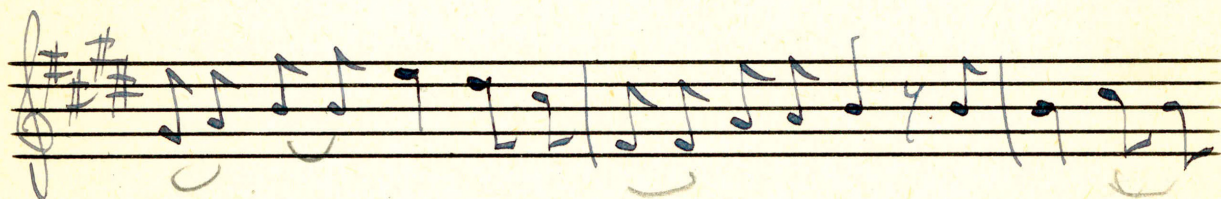
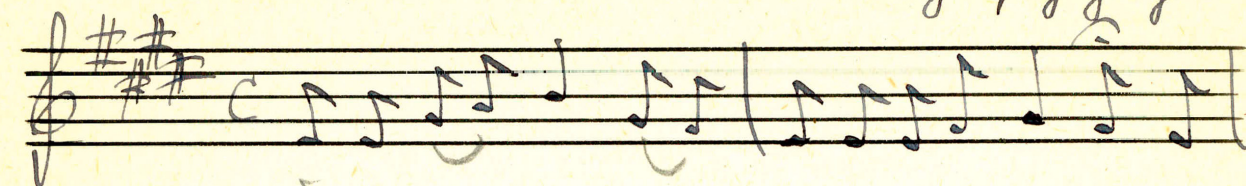

101

325

89

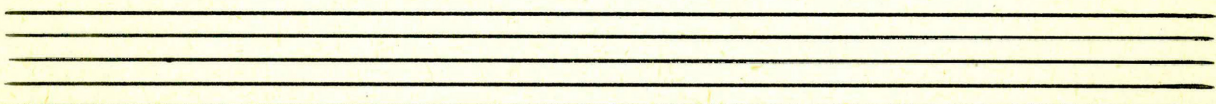
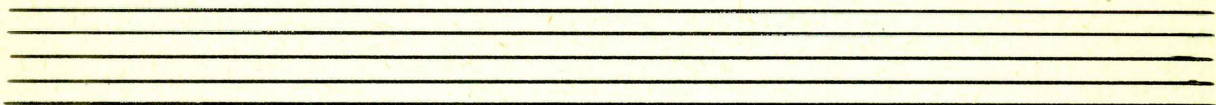
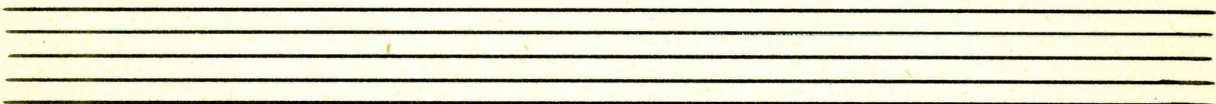
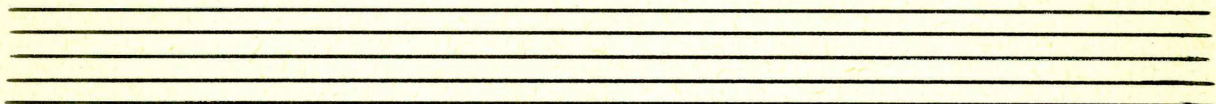
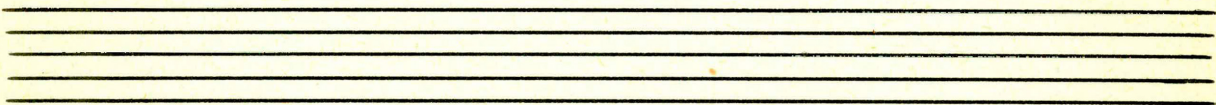
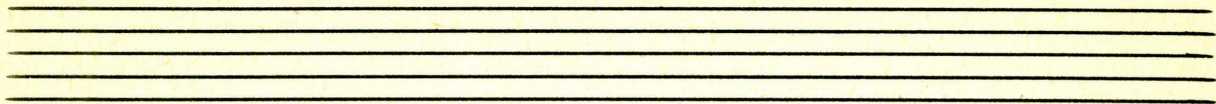
Nagu, Gytja

Mel. uppskriven till sista strofen.

Alma Andersson

14.6.24

1. Du min vän och (ömma) älskarinna,
för dig så ville jag våga liv och blod.
(Ja) Om jag för dig hela världen kunde vinna,
helt alls ingen annan jag sätter någon fro.

2. Jag ^{gick} ^{sängs} till köjs med mycken sorg och smärta,
^{var, ständigt tänkte} på den tänker jag uppå lille vänner min!
^{Så} ^{den} ^{soin} på henne jag tänkte, om henne jag drömde,
Jag drömde, så hon vilade i famnen hos mig.

3. Om morgon, då jag uppraknade
så var jag lika ensam ändå.
Jag tog min lille brösa, jag gick mig ut i skogen,
i skogen, för så var mig bland fåglarna små.
och roade

(Ork)

4. Där så fick jag höra så många gura tones,
som var och en med sin make ^{de sjöng.} ^{de sitta}

I högaste träderna i topparne sågs springa,
- de giv de varandra sine kärleksfulla svar.
där de

5. Intet haver jag varken fader eller moder,
ej heller ^{så} haver jag (varken) syster eller bror.

x) Men Herren i höjden, han vare mig nådig.
I himmelen, i himmelen har jag en rikas far.

x) Men intet jag sörjer, ej håller jag gråter.
I himmelen så haver jag en trösterikes vän
(far)